

דאיהו קר ולח ואיהו כבד, ואי דפיק נקודה
 באמצעיתא שר"ק דנשיב (נ"א דנחית) ברוחא על
 מיא, ואחיד בתרנייהו ואיהו חם ולח.

והאי איהו דנקיד זמנא חדא לעילא ואסתלק
 דפיקו, או דפיק זמנא חדא לתתא
 ואסתלק דפיקו, או דפיק זמנא חדא באמצעיתא
 ואסתלק דפיקו, ואם דפיק תרי זמני דא בתר דא
 ואסתלק דפיקו, הא אינון צר"י דדפיקו דלהון
 שוין, אבל דפיק נקודה חדא לעילא ונקודה חדא
 לתתא דא בתר דא אינון שב"א, ותרון נקודין,
 אינון אש ומים, ולזמנין דא סליק ודא נחית, כגון
 את המאור הגדול (לממשלת היום) ואת המאור הקטן
 (לממשלת הלילה), (בראשית א טז) ולזמנין אינון שוין ואינון
 שמים אש ומים, ולזמנין דפיק תלת דפיקון חד

לשוון הקודש

פעמים זה אחר זה ומתעלה הדפק, תרי
 הם צר"י שהדפק שלהם שוים, אבל
 דופק נקדה אחת למעלה ונקדה אחת
 למטה זו אחר זו, הם שב"א, ושתי נקודות
 הן אש ומים, לפעמים זה עולה וזה יורד,
 כגון את המאור הגדול (לממשלת היום) ואת
 המאור הקטן (לממשלת הלילה), ולפעמים הם
 שוים, והם שמים, אש ומים, ולפעמים
 דופק שלשה דפקים, אחד למעלה,

תורת העלה, ואם הוא דופק נקדה
 למטה, הוא חר"ק, ויורד במים שהוא קר
 ולח והוא כבד, ואם דופק הנקדה
 באמצע שר"ק, שנושב (שורה) ברוח על
 המים ואוחז בשניהם, והוא חם ולח.
 וזהו שנקוד פעם אחת למעלה ומתעלה
 הדפק, או דופק פעם אחת למטה
 ומתעלה הדפק, או דופק פעם אחת
 באמצע ומתעלה הדפק, ואם דופק

לְעִילָא וּבִתְרִיהּ תִּנְיִנָא בְּאַמְצְעִיתָא וּבִתְרִיהּ
 תְּלִיתָאָה לְתַתָּא, הָא תְּלַת יְסוּדִין יִתְעָרוּן בֵּיהּ
 דְּאִינוּן אִשׁ וּמִים וְרוּחַ בְּאַמְצְעִיתָא וְדָא שְׂר"ק, וְאִם
 דְּפִיק תִּרִין דְּפִיקוּן שְׁוִין דָּא בְּתַר דָּא וְנִקְוּדָה בְּתַר
 תִּרִין לְתַתָּא הָא אִינוּן סְגוּ"ל, דְּאִינוּן מִים וְאִשׁ רִיחַ
 לְתַתָּא, וְלִזְמֵנִין דְּפִיקוּ בְּפּוֹתֵיא בְּאַרְיִכוּ דָּא פִּתְ"ת,
 וְלִזְמֵנִין דְּפִיק בְּאַרְיִכוּ וְנִקְוּדָה נִקְוּדָה אֲבִתְרִיהּ דָּא
 קַמ"ץ, בְּאַרְיִכוּ אַחְזִי רַחֲמֵי.

אִם זְכוּ דְּפִיקוּ דְּפִיק בְּאַלִּין נִקְוּדִין תִּשְׁעֵי,
 שְׂכִינְתָא מְאָנָא לְכֻלְהוּ עֵשִׂירִית לֹון, בְּגִין
 דְּבַהּ בְּלִילָן כָּל אַתְוּוֹן, וְאַתְוּוֹן אִינוּן לְגַבֵּי נִקְוּדִין
 כְּגוּפָא לְגַבֵּי רוּחָא, וּבֵין כָּל דְּפִיקוּ וְדְּפִיקוּ (י' שְׁעוּרִיהּ
 דְּאִיהוּ שְׁעוּר קוּמָה), ו' שְׁעוּרִיהּ דְּאִיהוּ שִׁיעוּר קוּמָה. (דף

קח ע"ב) וְכַד נִקְוּדִין דְּפִיקוּן בֵּיהּ, אִינוּן דְּפִיקוּן כְּלָהוּ
 דְּפִיקוּן בְּנִיחָא בְּרַחֲמֵי, וְכַד לִית תַּמָּן ו' דְּפִיקוּן

לשון הקודש

אֲחֵרִיו, זֶה קַמ"ץ, בְּאַרְיִכוֹת מְרָאָה
 רַחֲמִים.

אִם זְכוּ, הַדְּפִיק דוּפִיק בְּתִשְׁעֵי הַנִּקְוּדוֹת
 הַלְלוּ, הַשְׂכִּינָה כְּלֵי לְכֻלָּם, עֵשִׂירִית לְהֵם,
 מְשׁוּם שְׂבָה כְּלוּלוֹת כָּל הָאוֹתִיּוֹת,
 וְהָאוֹתִיּוֹת הֵן לְנִקְוּדוֹת כְּגוּפָא אֶל הָרוּחַ,
 וּבֵין כָּל דְּפִיק וְדְּפִיק (י' שְׁעוּרוֹ, שְׁהוּא שְׁעוּר קוּמָה), ו'
 שְׁעוּרוֹ, שְׁהוּא שְׁעוּר קוּמָה. וְכִשְׁהַנִּקְוּדוֹת

וְאַחֲרָיו שְׁנֵי בְּאַמְצֵעַ, וְאַחֲרָיו שְׁלִישִׁי
 לְמַטָּה, הָרִי שְׁלֹשָׁה יְסוּדוֹת יִתְעוּרְרוּ בּוּ,
 שְׂהֵם אִשׁ וּמִים וְרוּחַ בְּאַמְצֵעַ, וְזֶה שְׂר"ק,
 וְאִם דוּפִיק שְׁתֵּי דְפִיקוֹת שְׁוֹוֹת זֶה אַחַר זֶה
 וְנִקְוּדָה אַחַר שְׁתֵּים לְמַטָּה, הָרִי הֵם סְגוּ"ל,
 שְׂהֵם מִים וְאִשׁ רִיחַ לְמַטָּה, וְלִפְעָמִים
 דוּפִיק בְּרַחֲבֵי, בְּאַרְיִכוֹת, זֶה פִּתְ"ת,
 וְלִפְעָמִים דוּפִיק בְּאַרְיִכוֹת וְנִקְוּדָה נִקְוּדָה

במהירו, ואינון דינין דפיקין דדוחקא בְּתַר דּוּחְקָא,
ואנון (ירמיה ל ז) עת צרה היא ליעקב וממנה יושע.

ומאנא דנקודין איהו נפש, נשמתא איהי כתר
על פלהו, ומינה בתרין, דאינון טעמי
תנועה דנקודין ואתוון, ואיהי תליא במחשבתא,
ונקודין תליין באמירה, אתוון בעשייה, ודא איהו
אומר ועושה, מסטרא דימינא אמירה, מסטרא
דשמאלא עשייה, עמודא דאמצעיתא כליל
תרוייהו אומר ועושה, ובמאי אומר ועושה,
בהוייה, דאתמר בה (בראשית א ג) יהי אור ויהי אור,
יהי אור יהי י' באור ואתעביד אויר דאחיד
בתרוייהו בעמודא דאמצעיתא.

ואית דפיקו דעץ הדעת טוב ורע, דמהאי אתר
יצר טוב ויצר רע, ואיהו רזא דלהט החרב

לשון הקודש

והנקודות תלויות באמירה, האותיות
בעשייה, וזהו אומר ועושה, מצד הימין
אמירה, ומצד השמאל עשייה, העמוד
האמצעי כולל את שניהם, אומר ועושה,
ובמה אומר ועושה? בהווייה, שנאמר בה
יהי אור, ויהי אור. יהי אור, יהי י' באור,
ונעשה אויר, שאוחז בשניהם בעמוד
האמצעי.
ויש דפק של עץ הדעת טוב ורע,

דופקות בו, הם כלם דופקים דפיקות
בנחת ברחמים, וכשאינן שם ו', דופקים
במהירות, ואותם דינים דפיקות של
דחק אחר דחק, והם עת צרה היא ליעקב
וממנה יושע.
והכלי של הנקודות הוא הנפש, הנשמה
היא כתר על כלם, וממנה הכתרים,
שהם טעמי התנועה של הנקודות
והאותיות, והיא תלויה במחשבת,

המתהפכת (שם ג כד), דאתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה, דפיקו דיצר הטוב אחזי בריאותא ואסוותא דכל אברין, ודפיקו דיצר הרע אחזי מרעא דכל אברין דגופא, וכל מאן דאלים גבר, אי מתגברין זכוון אתהפך מנחש למטה, ומיד מטה כלפי חסד וכל גופא אתסי, ואם מתגברין חובין אתהפך ממטה לנחש ונשוד פל אברין בכמה נשיבין דכאיבין ומרעין, בההוא זמנא אתמר בדפיקו, אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע (שמות לב יח), קול דענויא קול דדפיקו דבי מרעא דגלותא אנכי שמע.

ואית דפיקו מאילנא דאיהו ביש, לית ביה טב כלל, דמניה נפיק רוח סערה, דאסעיר ביה גופיה דבר נש, ואתמר ביה (מלכים א יט יא) רוח

לשון הקודש

ממטה לנחש, ונשוד את כל האיברים בכמה נשיבות של כאבים ומחלות. באותו זמן נאמר על הדפך, אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע, הקול של הענוי, הקול של הדפך בבית החלי של הגלות אנכי שמע.

ויש דפך מן האילן שהוא רע, ואין בו טוב כלל, שפמנו יוצאת רוח סערה שפסערה בו את גוף האדם, ונאמר בו

שמהמקום הזה יצר טוב ויצר רע, והוא הסוד של להט החרב המתהפכת, שמתהפכת ממטה לנחש ומנחש למטה, הדפך של יצר הטוב מראה בריאות ורפואה של כל האיברים, והדפך של יצר הרע מראה מחלה של כל איברי הגוף, וכל מי שאלים - גובר. אם מתגברות הזכויות, מתהפך מנחש למטה, ומיד מטה כלפי חסד וכל הגוף נרפא, ואם מתגברים החטאים, מתהפך

חֶזֶק מִפָּרֶק הָרִים, דְּאֵינוֹן גְּרָמִין דְּגוּפָא, וּמִשְׁבַּר
 סְלָעִים, דְּאֵינוֹן צְלָעוֹת דְּגוּפָא דְּאֵינוֹן פְּגוּזָא
 דְּסְלָעִים, וְהָאֵי אִיהוּ גַפִּיק בְּזוּדוֹן וְלִית לִיהּ מִשְׁקַל
 וְשַׁעוֹר, וּבִיהּ ^(יונה א ד) וְהָאֲנִיָּה דְּאִיהוּ גוּפָא חֲשֵׁבָה
 לְהַשְׁבַּר, וְהָאֵי דְּפִיקוּ סְלִיק וְנָחִית בְּגַלִּי יִמָּא,
 דְּאֵינוֹן עֶשֶׂר כְּתָרִין תַּתְּאִין, פְּגוּזָא דְּאִיהוּ מְלָכוֹת
 קְדִישָׁא הָכִי אִיהוּ מְלָכוֹת חַיִּיבָא, פְּגוּזָא דְּמִלָּה
 הָכִי אִיהוּ עֶרְלָה, דְּתַמָּן סַמְא"ל עֶרְל, וּבֵת זוּגִיָּה
 עֶרְלָה, נְחָשׁ וְאַשְׁתּוּ זְנוּנִים.

לְקַבֵּל תְּרֵי יַרְכֵי קִשׁוּט מִסְטָרָא דְּמִסְאָבוּ
 תַּאוּמִיא"ל תוּמִיא"ל, וְלְקַבְּלִיָּהוּ אֶתְמַר
^(שמות טו ה) תְּהַלְמַת יְכַסִּימוּ יָרְדוּ בְּמַצוֹלוֹת כְּמוֹ אָבִן,
 לְקַבֵּל עַמּוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא אִיהוּ עוּגִיא"ל דְּמִתַּמָּן
 עוּג מְלָךְ הַבְּשָׁן, מִסְטָרָא דְּתָרִין דְּרוּעִין אֵינוֹן
 (אֲנִיא"ל) עוּזִיאַל, אֲנִיאַל מִתַּמָּן אָנְג, וּבִיהּ כִּי נָאָה

לשון הקודש

הַעֶרְלָה, שְׁשָׁם סַמְא"ל עֶרְל, וּבֵת זוּגִי
 עֶרְלָה, נְחָשׁ וְאַשְׁתּוּ זְנוּנִים.

כְּנַגְדֵּי שְׁנֵי יַרְכֵי הָאֲמַת מַצַּד הַטְּמֵאָה
 תַּאוּמִיא"ל תוּמִיא"ל, וּכְנַגְדֵּם נְאָמַר
 תְּהַלְמַת יְכַסִּימוּ יָרְדוּ בְּמַצוֹלוֹת כְּמוֹ אָבִן,
 כְּנַגְדֵּי הָעַמּוּד הָאֲמָצְעִי הוּא עוּגִיא"ל,
 שְׁמִשָּׁם עוּג מְלָךְ הַבְּשָׁן, מַצַּד שְׁתֵּי
 הַזְּרוּעוֹת הֵם (אֲנִיא"ל) עוּזִיאַל, אֲנִיאַל

רוּחַ חֶזֶק מִפָּרֶק הָרִים, שְׁהֵם עַצְמוֹת
 הַגּוּף, וּמִשְׁבַּר סְלָעִים, שְׁהֵם צְלָעוֹת הַגּוּף,
 שְׁהֵם כְּמוֹ הַסְּלָעִים, וְזֵהוּ שְׁיֹצֵא בְּזוּדוֹן
 וְאֵין לוֹ מִשְׁקַל וְשַׁעוֹר, וְכוּ וְהָאֲנִיָּה, שְׁהִיא
 הַגּוּף, חֲשֵׁבָה לְהַשְׁבַּר, וְזֵה הַדְּפִיק שְׁעוֹלָה
 וְיִוֶּרֶד בְּגַלִּי הַיָּם, שְׁהֵם עֶשְׂרֵה כְּתָרִים
 תַּתְּחִיזוּנִים. כְּמוֹ שְׁהַמְּלָכוֹת הַקְּדוּשָׁה – כֶּךָ
 הִיא מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה, כְּמוֹ שְׁהַמִּלָּה – כֶּךָ

גָּאָה סוּם וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם (שם א), עוֹזִיא"ל, מִתַּפָּן
עוֹזֵאזֵל, וּמִתַּפָּן עוֹז"א ועוֹז"ל, וְאִיהוּ חוֹרִיא"ל,

יְבָרְסָמְנָה חֲזִיר מִיָּעַר (תהלים פ יד), וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (בראשית
כז מ) וְעַל חֲרָבָךָ תַחֲיֶה, וְאִיהוּ שַׁעֲרִיא"ל, דְּמִתַּפָּן רוּחַ
סְעָרָה, וְאִיהוּ עֲשׂוֹ אִישׁ שְׁעִיר, וּמִתַּפָּן שְׁעָר בְּאִשָּׁה
עֲרוּהָ, וְעֲלִיָּה אֲתַקַּף הֵהוּא דְאֲתָמַר בֵּיה (שמות טו ב)
עֲזִי וְזַמְרַת יָ"ה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה, יְהוּ"ה אִישׁ מְלַחֲמָה
יְהוּ"ה שְׁמוֹ וְגוֹמַר.

לְקַבֵּל בֵּינָה דְאֲתָמַר בָּהּ אֵלֶּף בֵּינָה, אֵלִין אֵלּוּפִי
עֲשׂוֹ, לְקַבֵּל חֲכָמָה אָדָם בְּלִיעֵל אִישׁ אָוֹן,
לְעִילָא כְתִרִיא"ל (נ"א כרתיא"ל) לְקַבֵּל כְּתָר עֲלִיּוֹן,
וּמִתַּפָּן כְּרַת לְכָל אֵלִין דְּעֵבְרִין עַל אוֹרֵייתָא, וְאִינּוֹן
כְּתָרִין תַּתָּאִין אִינּוֹן קְלִיפִין לְעֵשֶׁר סְפִירָן, וְעֵשֶׁר
סְפִירָן מוֹחָא בְּגַוְיָיהוּ, וְאֵלִין קְלִיפִין אִינּוֹן מְחִיצָה
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים, בְּאֵלִין קְלִיפִין

לשון הקודש

אִישׁ מְלַחֲמָה יְהוּ"ה שְׁמוֹ וְגוֹמַר.
כְּנַגְדָּא בֵּינָה שְׁנַאֲמַר בָּהּ אֵלֶּף בֵּינָה -
אֵלָּה אֵלּוּפִי עֲשׂוֹ, כְּנַגְדָּא חֲכָמָה - אָדָם
בְּלִיעֵל אִישׁ אָוֹן, לְמַעְלָה כְתִרִיא"ל
(כרתיא"ל) כְּנַגְדָּא כְּתָר עֲלִיּוֹן, וּמִשָּׁם כְּרַת לְכָל
אֵלּוּ שְׁעוֹבְרִים עַל הַתּוֹרָה, וְאוֹתָם כְּתָרִים
הַתְּחַתּוּנִים הֵם קְלָפוֹת לְעֵשֶׁר הַסְּפִירוֹת,
וְעֵשֶׁר סְפִירוֹת בְּתוֹכָן הַמַּחֲ, וְאֵלּוּ

מִשָּׁם אָנְגָּה, וְבוּ כִי גָאָה גָאָה סוּם וּרְכָבוֹ
רָמָה בַּיָּם. עוֹזִיא"ל מִשָּׁם עוֹזֵאזֵל, וּמִשָּׁם
עוֹז"א ועוֹז"ל, וְהוּא חוֹרִיא"ל, יְבָרְסָמְנָה
חֲזִיר מִיָּעַר, וְעֲלִיו גָאָמַר וְעַל חֲרָבָךָ
תַחֲיֶה, וְהוּא שַׁעֲרִיא"ל, שְׁמִשָּׁם רוּחַ
סְעָרָה, וְהוּא עֲשׂוֹ אִישׁ שְׁעִיר, וּמִשָּׁם שְׁעָר
בְּאִשָּׁה עֲרוּהָ, וְעֲלִיו הַתְּנַבֵּר אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר
כּוֹ עֲזִי וְזַמְרַת יָ"ה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה, יְהוּ"ה

מִתְּלַבֵּשׁ קוֹדֵשׁא בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהָ, לְקַיְימָא
 בְּשְׂכִינְתִּיהָ (תהלים קג יט) וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה, וּלְקַיְימָא
 בֵּיהּ (שם מז ח) כִּי מַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, אֲבָל
 לְעֵילָא בְּאַתְרֵיהּ אֲתַמַּר (שם ח ה) לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע, אֲלָא
 קְלִיפִין דִּילֵיהּ לְעֵילָא אֵינּוּן לְבוּשֵׁין מִכַּמְּה גְּוֹנִין
 שְׁפִירִין דִּנְהוּרָא, דְּמִנְהוֹן אֲתַפְּשֵׁט קוֹדֵשׁא בְּרוּךְ
 הוּא בְּגָלוּתָא, וְאַתְּלַבֵּשׁ בְּאֵלִין אַחֲרֵנִין, בְּגִין לְנִטְרָא
 לְיִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוּן מִתְּלַבְּשֵׁין בְּאֵלִין קְלִיפִין, וְדָא
 אִיהוּ (ישעיה סג ט) בְּכָל צָרְתָם לֹא צָר (דף קט ע"א) וְכוּ',
 בְּקַדְמִיתָא יְהִב לֹון בִּידָא דְשְׁלִיחַ דְּאִיהוּ גְּבַרְיָאֵל,
 וְלֹא הָוּה מְזוּנָא לְסַמְאֵל וְלְמִשְׁרַיִן דִּילֵיהּ אֲלָא עַל
 יְדֵי שְׁלִיחָא, בְּגִין חוּבִין דְּיִשְׂרָאֵל אֲתַלְבֵּשׁ הוּא בְּהוֹן,
 וְכַבִּיבּוֹל אֲתֵי לֵיהּ עַל יְדֵי דְקוֹדֵשׁא בְּרוּךְ הוּא,
 לְהֵאֵי אִם יִשְׂרָאֵל אֲזֵלִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל וּמְקַיְימִין

לשון הקודש

בְּאַחֲרֵים הִלְלוּ כְּדִי לְשַׁמֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל,
 שְׂהֵם מִתְּלַבְּשִׁים בְּקַלְפוֹת הִלְלוּ, וְהוּ
 בְּכָל צָרְתָם לֹא צָר וְכוּ'. בְּהִתְחַלָּה גִּתֵּן
 אוֹתָם בִּידֵי הַשְּׁלִיחַ שְׂהוּא גְּבַרְיָאֵל, וְלֹא
 הָיָה מְזוּן לְסַמְאֵל וְלְמִשְׁחָנוֹת שְׁלוֹ אֲלָא עַל
 יְדֵי שְׁלִיחַ, בְּגִלְלַת הַחֲטָאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל
 הוּא הִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם, וְכַבִּיבּוֹל כָּא לֹא עַל
 יְדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה אִם יִשְׂרָאֵל
 הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הַיְשָׁרָה וּמְקַיְימִים אֶת

הַקַּלְפוֹת הֵן מַחֲצָה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיֵהֶם
 שְׂבֻשְׁמִים. בְּקַלְפוֹת הִלְלוּ מִתְּלַבֵּשׁ
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ, לְקַיְימִים
 בְּשְׂכִינְתּוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה, וּלְקַיְימִים
 בּוֹ כִּי מַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, אֲבָל
 לְמַעַלָּה בְּמַקְוֵמוֹ נֶאֱמַר לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע, אֲלָא
 הַקַּלְפוֹת שְׁלוֹ לְמַעַלָּה הֵן לְבוּשִׁים מִכַּמְּה
 גְּוֹנִים יְפִים שֶׁל אֹר, שְׂמֵהֶם הִתְפַּשֵּׁט
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגָלוּת, וְהִתְלַבֵּשׁ

אורייתא ופקודין דיליה, ואם תם ושלום לא
 מקיימין אורייתא ופקודין דיליה, יהיב עשר בתרין
 בידי דסמא"ל, ולא צריך מזונא לא מידא
 דקודשא בריך הוא, כל שבין משליחא דיליה, ודא
 לפרעה דאמר ^(יחזקאל כט ג) לי יאורי ואני עשיתני,
 בגין דחזא בתרין נוכראין בידי דסמא"ל,
 דבקדמיתא פד הוה בתרין תתאין בידי דקודשא
 בריך הוא, מה פתיב בישראל ^(דברים כח י) וראו כל
 עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך, ובזמנא
 דאינון בתרין נוכראין בידי דסמא"ל, לא דחלין
 אומין דעלמא מישראל, ועבדין בהו פרעותיהו.
 עד שעתא דפורקנא דיתקיים בהו ^(זכריה יג ב) ואת
 רוח הטומאה אעביר וכו', דאלין קליפין גרמין
 אפרשותא בין קודשא בריך הוא ובין ישראל, ודא
 איהו רזא פי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם

 לשון הקודש

הוא, מה פתוב בישראל? וראו כל עמי
 הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך, ובזמן
 שאותם פתרים נכרים ביד סמא"ל, לא
 פותחים אמות העולם מישראל ועושים
 בהם כרצונם, עד שעת הגלות שיתקיים
 בהם ואת רוח הטומאה אעביר וכו',
 שאלו הקלפות גרמיות להפרדה בין
 הקדוש ברוך הוא ובין ישראל, וזהו

התורה ואת מצוותיו, ואם תם ושלום לא
 מקיימים את התורה ואת מצוותיו, נותן
 עשרה כתרים בידי סמא"ל, ולא צריך
 מזון לא מיד הקדוש ברוך הוא, כל שבין
 משליחו, וזה לפרעה שאמר לי יאורי
 ואני עשיתני, משום שראה כתרים
 נכרים ביד סמא"ל, שבתחלה, כשהיו
 הכתרים התחתונים בידי הקדוש ברוך

לְבִין אֱלֹהִיכֶם (ישעיה נט ב), וְעֵתִיד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְאֶעְבְּרָא אֵלַיִן קְלִיפִין, וְלֹא תִחַזַּא לְיִשְׂרָאֵל
 בְּמוֹחָא מְלֻגָּאוּ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שם ל כ) וְלֹא יִכְנַף
 עוֹד מוֹרִיךְ וְהָיוּ עֵינֵיהֶם רֹאוֹת אֶת מוֹרִיךְ, וְלֹא
 יִהְיֶה מְחִיצָה בֵּין קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ
 וּבִין יִשְׂרָאֵל.

וּבְזִמְנָא דְעֵשֶׂר סְפִירָן מִתְלַבְּשָׁן בְּאֵלַיִן קְלִיפִין,
 אֵלַיִן דִּידְעִין בְּקְלִיפִין עֶבְדִין אוֹמְרָא
 בְּשִׁמְהֵן וּבְחַוִּיּוֹת דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאֵלַיִן קְלִיפִין
 וּבְטָלִין גְּזֵרָה, וְעַל אֵלַיִן קְלִיפִין אָמְרוּ דְצָרִיךְ
 הַבְּדֵלָה, דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְלַבֵּשׁ בְּחוּן בְּיוֹמִין
 דְּחוּל, וּבְשִׁבְתָּ אֶתְפַּשֵּׁט מִנְחוּן וְאֶתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁין
 דְּקִדְשׁ, וְעֵשֶׂרָה לְבוּשֵׁין אֵינּוּן דְּקִדְשׁ, דְּאֶתְמַר בְּחוּן
 (דברים לב יב) יְהו"ה בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל גֵּכָר, בְּדָד

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

הַקְּלָפוֹת עוֹשִׂים שְׁבוּעָה בְּשִׁמּוֹת
 וּבְחַוִּיּוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקָלְפוֹת
 הֵלְלוּ וּמְבַטְלִים אֶת הַגְּזֵרָה, וְעַל הַקְּלָפוֹת
 הֵלְלוּ אָמְרוּ שְׁצָרִיךְ הַבְּדֵלָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא הֵתְלַבֵּשׁ בָּהֶם בִּימּוֹת הַחֹל,
 וּבְשִׁבְתָּ מִתְפַּשֵּׁט מֵהֶם וּמִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי
 הַקְּדֻשָׁה, וְעֵשֶׂרָה לְבוּשִׁים הֵם שֶׁל קִדְשׁ,
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם יְהו"ה בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ
 אֵל גֵּכָר. בְּדָד עֵשֶׂר, בְּחִשְׁבוֹן עֵשֶׂר

הַסּוּד שֶׁל כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מְבַדְּלִים
 בֵּינֵיכֶם וּבִין אֱלֹהִיכֶם, וְעֵתִיד הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר אֶת הַקְּלָפוֹת הֵלְלוּ
 וּלְהִרְאוֹת לְיִשְׂרָאֵל בְּמַחַ שְׁמֵבִפְנֵימֵי, זֶהוּ
 שְׂכָתוֹב וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ וְהָיוּ עֵינֵיהֶם
 רֹאוֹת אֶת מוֹרִיךְ, וְלֹא תִהְיֶה מְחִיצָה בֵּין
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ וּבִין יִשְׂרָאֵל.
 וּבְזִמְנָן שְׁעֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת מִתְלַבְּשׁוֹת
 בְּקָלְפוֹת הֵלְלוּ, אֵלּוּ שְׁמֵבִירִים אֶת

עֵשֶׂר, בְּחֹשֶׁבֶן עֵשֶׂר קְלִיפֹת דְּחֹל, בַּד אֶתְלַבֵּשׁ
 בְּחֹן אֶתְמַר (ויקרא יג מו) בְּדָד יֵשֵׁב מִחֹזַן לְמַחְנָה
 מוֹשָׁבו, בְּהֵיָא קְלִיפָה דְגָרִים בַּר נֵשׁ לְאֶתְלַבֵּשׂא
 שֵׁם ה' בֵּיה נָטִיל נֹקְמָא, וּבְגִין דָּא לֹא תִשָּׂא אֶת
 שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוֹא (שמות כ ז), וּבְגִין דָּא תִקְיֵנו
 בְּהַבְדָּלָה הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל וּבֵין אֹר לְחֻשְׁדָּה,
 דְּלֹא יַחְבֵּר קְלִיפִין דְּחֹל לְקְלִיפִין דְּקֹדֶשׁ, וְלֹא
 יַעֲבִיד לֹון תַּעְרוּבָת.

וְדָא אֵיהוּ (ויקרא יט יט) שְׂדָדָּ לֹא תִזְרַע בְּלֵאִים וּבְגֵד
 בְּלֵאִים שַׁעֲטָנִו, וְכָל מָאן דְּעָרַב לֹון אֶתְמַר
 בֵּיה (במדבר יט כ) אֶת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טַמֵּא וְגוֹמַר,
 דְּבִשְׁבַת דְּאֶתְפַּשֵּׁט קוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא מֵאֲלִין
 לְבוּשֵׁין וְאֶתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁין דְּקוּדְשָׁא, לֹא צָרִיךְ
 לְקַרְבָּא קְדָמוּהֵי (נ"א קְדָמִיהוּן) לְבוּשֵׁין דְּחֹל, דְּמוֹחָא
 לֹא מְקַבֵּל טוּמְאָה, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (ירמיה כג כט) הֲלֹא

לשון הקודש

תַּעְרֻבָת.

וְזַחוּ שְׂדָדָּ לֹא תִזְרַע בְּלֵאִים, וּבְגֵד
 בְּלֵאִים שַׁעֲטָנִו, וְכָל מִי שַׁמְעָרַב אוֹתָם,
 נֵאמַר בוּ אֶת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טַמֵּא וְגוֹמַר,
 שְׁבִשְׁבַת שַׁמְתַּפְּשֵׁט הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מֵאֲלוּ הַלְבוּשִׁים וּמִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי קֹדֶשׁ,
 לֹא צָרִיךְ לְקַרְבַּ לְפָנָיו (לְפָנֵיהֶם) לְבוּשֵׁי חֹל,
 שֶׁהַמַּח לֹא מְקַבֵּל טַמְאָה. וְזֵהוּ שְׁכַתוּב

קְלִפֹת הַחֹל, בְּשַׁמְתַּלְבֵּשׁ בָּהֶם, נֵאמַר
 בְּדָד יֵשֵׁב מִחֹזַן לְמַחְנָה מוֹשָׁבו, בְּאוֹתָהּ
 קְלִפָּה שְׁגוּרָם אָדָם לְהַתְלַבֵּשׁ בָּהּ שֵׁם ה',
 בוּ נָטִיל נֹקְמָה, וּבִשְׁבִיל זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת
 שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוֹא, וּבִשְׁבִיל זֶה
 תִּקְיֵנו בְּהַבְדָּלָה הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל
 וּבֵין אֹר לְחֻשְׁדָּה, שְׁלֹא יַחְבֵּר קְלִפֹת הַחֹל
 אֶל קְלִפֹת הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא יַעֲשֶׂה לָהֶם

כה דברי פאש נאם יהו"ה, דביה לא יכיל
 לאתערבא שום עירוב, אלא בלבושין דאתלבש
 בשבת ויום טוב יכיל לאתערבא, ובגניייהו מני
 למעבד הבדלה, דלתתא אית אילנא מעורב טוב
 ורע בלאים, ועליה אתמר (בראשית ב יז) ומעץ הדעת
 טוב ורע לא תאכל ממנו, פגון דההוא מוחא
 דיליה בפריאה, יכיל לאתערבא עמיה קליפה,
 אבל מוחא דאיהו נהורא בארע אצילות לא יכיל
 לאתערבא עמיה (נ"א ביה) שום תערובת.

ואית אילנא דטוב ורע דקליפין, דאינון גרעינין
 אינון מלגנא רע, ומוחא דקיק מלבר טוב,
 ואית דמוחא דקיקא מלבר טב ומוחא סגי ביש
 מלגנא, פגון דתבא וכספא זעיר מצופה מלבר,
 ועופרת סיגים מלגנא, דא מוניטא דשקרא, פומיה
 טב ולביה ביש, ואית דאיהו קליפה מלבר ומוחא

לשון הקודש

קלפה, אבל המוח שהוא אור בדרדך
 אצילות, לא יכולה להתערב עמו (כו) שום
 תערובת.

ויש אילן של טוב ורע של הקלפות,
 שאותם גרעינים הם מבפנים רע, והמוח
 דק מבחוץ טוב, ויש שמח דק מבחוץ
 טוב, ומח גדול רע מבפנים, כמו זהב
 וכסף מעט מצפה מבחוץ ועפרת סיגים

הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה, שבו לא
 יכול להתערב שום עירוב, אלא
 בלבושים שמתלבש בשבת ויום טוב
 יכול להתערב, ובשבילם צוה לעשות
 הבדלה, שלמטה יש עין מערב טוב ורע
 בלאים, ועליו נאמר ומעץ הדעת טוב
 ורע לא תאכל ממנו, משום שאותו המוח
 שלו בפריאה יכולה להתערב עמו

מִלְגָּאוֹ, וְעַל־יָהּ אֶתְמַר גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֶשֶׁךְ וְחֶשֶׁךְ
מִפְּנֵי אֹר.

וְאֵת אֵילָנָא לְתַתָּא דְעִבּוּדָה זָרָה, דִּלִּית לִיה
מוֹחָא אֶלָּא קְלִיפָה מִלְגָּאוֹ וּמִלְכָר, וְעַל־יָהּ
אֶתְמַר (תהלים א ד) לֹא כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמוֹץ אֲשֶׁר
תִּדְפְּנוּ רוּחַ, וְאֵיהִי אֲשֶׁרָה דְנִטְעִין אוֹמִין דְעֶלְמָא
קָדָם עִבּוּדָה זָרָה, דְאֵיבָא דִילִיָּה מוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ
רוּחַ, בְּזִמְנָא דִיִּיתִי מִלְכָּא מְשִׁיחָא (דף קט ע"ב) עֲתִיד
קוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא לְאֶעְבְּרָא כָּל אֱלִין קְלִיפִין
לְעֵילָא וְאֶמְצָעִיתָא וְתַתָּא, וְלֹא יְהֵא עֲרִבּוּבִיָּא
בְּפַמְלִיָּא דְלְעֵילָא, בְּהַהוּא זִמְנָא (דברים לב יב) יְהו"ה
בְּדָד יִנְחֵנוּ לְיִשְׂרָאֵל וְאִין עֲמוֹ אֵל נִכְר, בְּהַהוּא
זִמְנָא (בראשית ד ב) וְתוֹסֵף לְלֶדֶת, אֵיתוֹסֵף רוּחָא
דְקוּדְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל לו כו)
וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם.

לשון הקודש

אמות העולם לפני עבודה זרה, שפריה
מוץ אשר תדפנו רוח. בזמן שיבא מלך
המשיח, עתיד הקדוש ברוך הוא
להעביר את כל הקלפות הללו למעלה
ובאמצע ולמטה, ולא תהיה ערבוביה
בפמליה של מעלה, באותו זמן יהוה
בדד ינחנו, לישראל, ואין עמו אל נכר,
באותו זמן ותוסף ללדת, נוספת רוח של

מבפנים, זה מוניטין של שקר, פיו טוב
ולבו רע, ויש שהוא קלפה מבחוץ ומח
מבפנים, ועליהם נאמר גולל אור מפני
חשך וחשך מפני אור.

ויש עץ למטה של עבודה זרה שאין לו
מח, אלא קלפה מבפנים ומבחוץ, ועליו
נאמר לא כן הרשעים כי אם כמוץ אשר
תדפנו רוח, והיא האשרה שנוטעים

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בס"א).

רבי אלעזר ורבי יוסי הוו אזלי בארְחא, אודמן רבי אלעאי עמהון, אמר רבי יוסי לרבי אלעזר שמעתי בהאי קרא אמאי אתמר ביה את את תרי זמני, בתר דאמר ותוסף ללדת את אחיו, מאי את הבל, והא תלת רבוין הקא, תריין אתין רבוין, ותוסף ללדת רבוניא, הא תלת רבוין, אמר ליה שמענא דתלת רבוין אלין אינון תלת טפין דאודריקו מאדם קדמאה (נ"א קדמאה דאתמר בהון אלה), אמר ליה והא אנא שמענא (בראשית ב ד) אלה תולדות השמים והארץ תמן תה"ו, אמר ליה ודאי הכי הוא, דמתמן הנה קין יסודיה ועקריה קדם דאתא לעלמא, אמר ודאי רזא עלאה אתגלייא דלא שמענא עד השתא.

אמר ליה אם פן אלין טפין דאתוספו הקא מאי נינהו, אמר ודאי על אלין תלת טפין שריין תלת חכמות, חד איהו חכמת המחשבה, ותנינא חכמת הדבור, ותליתאה חכמת המעשה, ואינון תלת עלמין סתימין, תלת טפין דתליין מן מוחא עלאה סג"ל קרינן ליה, ואית תלת עלאין עליהו דתליין ממוחא סתימא דעתיקא דעתיקין, ואינון

לשון הקודש

שנאמר בהן אלה). אמר לו, והרי אני שמעתי, אלה תולדות השמים והארץ - שם תה"ו. אמר לו, ודאי כך הוא, שמשם הנה קין יסודו ועקרו לפני שבא לעולם. אמר, ודאי סוד עליון התגלה שלא שמענו עד עתה.

אמר לו, אם כן, הטפות הללו שנוספו כֵּאן מה הן? אמר, ודאי על שלש הטפות הללו שורות שלש חכמות, אחת היא חכמת המחשבה, והשניה חכמת הדבור, והשלישית חכמת המעשה, והן שלשה עולמות נסתרים, שלש טפות שתלויות מן המוח העליון שקוראים לו

קדש על ישראל. זהו שכתוב ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתם בקרבכם.

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בס"א)

רבי אלעזר ורבי יוסי היו הולכים בדרך, הודמן רבי אלעאי עמהם. אמר רבי יוסי לרבי אלעזר, שמעתי בפסוק הזה למה נאמר בו את את פעמים, אחר שאמר ותוסף ללדת את אחיו, מה זה את הבל? והרי שלשה רבוניים יש כֵּאן: שני אתים - רבוניים, ותוסף ללדת - רבוני, תרי שלשה רבוניים? אמר לו, שמעתי ששלשה רבוניים אלו הם שלש טפות שזרקו מאדם הראשון (הראשון

סגולתא, תלת עלאין אתרמיזו ב'י עלאה דאית לה קוצא לעילא וקוצא לתתא ונו באמצעיתא, ותלת טפין תננינין דאינון סגול'ל מן י' תתאה, ורזא דמלה בראשית, תלת מאדם קדמאה, ותלת מאדם תתאה, ובאלין תלת נקודין אתמר (ישעיה מד ו) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, ואלין אינון תלת גלגולין דאדם קדמאה, דתלת טפין דאזדריקו בתלת אבהן, דבהון.

יברכך יהו"ה יאר יהו"ה ישא יהו"ה, ותלת תננינין בברית ותרי סמכי קשומט, דנח שם ויפת מתמן הו, דאתמר ביה נח איש צדיק מסטרא דצדיק חי עלמין, שם ויפת, מסטרא דתרין סמכי קשומט, ורזא דמלה הבא, (משלי ל ד) מה שמו ומה שם בנו פי תדע, מה שמו באימא עלאה דתמן חכמה, ומה שם בנו באימא תתאה אשתמודעא, אבל תלת גלגולין בתלת אבהן, ותלת בתלת סמכין דלתתא, ואלין שית הו עתידין למהוי תלת בשת ותלת בהבל, אלא דפרח י' משת דאיהי נקדה וכו'. (ע"כ מס"א).

לשון הקודש

סגול'ל. ויש שלש עליונות מעליהם שתלויות מהמח הסתום של עתיק העתיקים, והן סגולת"א, שלש העליונות נרמזו ב'י העליונה שיש לה קוץ למעלה וקוץ למטה וגוף באמצע, ושלש טפות שניות שהן סגול'ל מ'י התחתונה, וסוד הדבר בראשית, שלש מאדם הראשון, ושלש מאדם התחתון, ובשלש הנקודות הללו נאמר אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, ואלו הם שלשת הגלגולים של אדם הראשון, ששלש טפות שגזרקו בשלשת האבות, שבהם. יברכך יהו"ה, יאר יהו"ה, ישא יהו"ה,

ושלשה שניים בברית ושני עמודי האמת, שנח שם ויפת היו משם, שנאמר בו נח איש צדיק, מצד של צדיק חי העולמים, שם ויפת מהצד של שני עמודי האמת, וסוד הדבר כאן – מה שמו ומה שם בנו פי תדע. מה שמו, באם העליונה ששם חכמה, ומה שם בנו, באם התחתונה, הוא נודע, אבל שלשה גלגולים בשלשה אבות, ושלשה בשלשת העמודים שלמטה, ואלו הששה היו עתידים להיות שלשה בשת ושלשה בהבל, אלא שפרחה משם י' משת שהיא נקדה כו'.

תוספת לתקונא שתין ותשעה.

וְעוֹד וַתּוֹסֵף לְלַדֵּת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל, רַבִּי יוֹסִי
 וְרַבִּי אֶלְעָאי הוּוּ אֶזְלֵי בְּאַרְחָא, אֲזִדְמֵן רַבִּי
 אֶלְעָזָר עִמָּהוֹן, אָמְרוּ וַדַּאי עֲלֵךְ אֲתָמֵר (בראשית כח יא)
 וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם דְּאֶעְרַעְנָא בְּשִׁכְנֵתָא, אָמַר לוֹן
 עֲלִיכּוֹ אֲתָמֵר (שם לב ב) וַיִּפְגַּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים,
 מַאי מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים, אֲלִין דְּאֲתָמֵר בְּהוֹן (תהלים קד ד)
 עוֹשָׂה מִלְּאֲכֵי רוּחֹת, דְּרוּחִין דִּילְכוֹן מְרוּחָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (נ"א דְּקוּדְשָׁא) חָדוּ בְּלָהוּ בְּאַרְחָא.
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר מַאי וַתּוֹסֵף לְלַדֵּת אֶת
 אָחִיו אֶת הֶבֶל, וְעוֹד מַאי אָתָּא לְרַבּוֹת וַתּוֹסֵף,
 וַתְּרִין אֲתִין אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל.

אָמַר לִיה וַדַּאי וַתּוֹסֵף דָּא תּוֹסַפֵּת רוּחָא
 דְּקוּדְשָׁא דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, מִתַּמָּן
 אֲתוּסַף לִיה רוּחָא דְּקוּדְשָׁא, תְּרִין אֲתִין לְרַבּוֹת בֵּיה

לשון הקודש

תקון ששים ותשעה

מִלְּאֲכֵי רוּחֹת, שְׂרוּחֹתֵיכֶם מְרוּחוֹ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (של הקדושה). שָׁמְחוּ כָּלֶם
 בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר: מַה
 זֶה וַתּוֹסֵף לְלַדֵּת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל?
 וְעוֹד, מַה בָּא לְרַבּוֹת וַתּוֹסֵף, וּשְׁתֵּי אֲתִים
 – אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל?

וְעוֹד וַתּוֹסֵף לְלַדֵּת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל,
 רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֶלְעָאי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ.
 הַזְּדִמָּן רַבִּי אֶלְעָזָר עִמָּהֶם. אָמְרוּ: וַדַּאי
 עֲלִיךְ נְאֻמֵר וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם, שְׁפַגְשָׁנוּ
 בְּשִׁכְנֵיה. אָמַר לְהֶם: עֲלִיכֶם נְאֻמֵר וַיִּפְגַּעוּ
 בּוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים. מַה זֶה מִלְּאֲכֵי
 אֱלֹהִים? אֵלוֹ שְׁנַאֲמַר בְּהֶם עוֹשָׂה

אָמַר לוֹ: וַדַּאי וַתּוֹסֵף זֶה תּוֹסַפֵּת שֶׁל רוּחַ
 הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי, מִשָּׁם

נְשִׁמְתָּא וְנִפְשָׁא מִשְׁכִּינְתָּא עֲלָאָה וְתִתְאַהּ, וּמֵאֵי
הָזֶה תּוֹסַפֵּת עַל רוּחָא דָּא חֲכָמָה מֵאָדָם עֲלָאָה.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי שְׂמַעְנָא דְתַלְתַּת רַבּוּיִין אֱלִין, אֵינּוּן
תַּלְתַּת טַפִּין דְּאִזְדְּרִיקוּ מִמוּחָא סְתִימָא דְכָל
סְתִימִין, וְאֱלִין אֵינּוּן תַּלְתַּת גְּלַגּוּלִין, וְאֱלִין תַּלְתַּת
טַפִּין, שְׂמַעְנָא דְאֵינּוּן לְקַבֵּל תַּלְתַּת נָשִׁים, דְּאִתְמַר
בְּהוּן (משלי יד א) חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתְּהָ בֵיתָהּ, דְּחַד אֹפְהָ
וְחַד עוֹרְכַת וְחַד מְקַטְפַת, לְהֵהִיא דְּאִתְמַר בְּהָ (במדבר
טו כ) רֵאשִׁית עֲרִיסְתִּיכֶם חֲלָה, וְדָא חֲלָה דְפִסַּח
דְּאִיהִי סְגוּלַתָּא, אִיהִי טַפָּה קַדְמָאָה וּמִינָהּ
אִזְדְּרִיקוּ תַּלְתַּת טַפִּין, וְאֵינּוּן תַּלְתַּת יוֹדִין " י " י
דְּאֵינּוּן סְגוּלַתָּא וְדָאֵי, וְאֵינּוּן " י בְּרַכְדָּי " יָאֵר " י
יִשָּׂא, וּבָאֵן אֲתֵר אִזְדְּרִיקוּ בְּתַלְתַּת אֲבָהוּן, דְּתַמָּן נַחֲת
אָדָם בְּתַלְתַּת גְּלַגּוּלִין, וּמֵאֵן אֲתֵר אִזְדְּרִיקוּ מִתְּהוּא

לשון הקודש

בהן חכמות נשים בניתה ביתה, שאחת
אופה, ואחת עורכת, ואחת מקטפת, אל
אותה שנאמר בה ראשית עריסתיכם
חלה, וזו חלה של פסח שהיא סגולתָּא,
היא טפה ראשונה, וממנה נזרקו שלש
טפות, והם שלשה יודין " י " שהם
סגולתָּא וְדָאֵי, והם " יברכדָּי " יָאֵר, " י
ישא, ובאיוה מקום נזרקו? בשלשת
האבות, שלשם ירד אדם בשלשה

נוספה לו רוח הקדש, שני אתים לרבות
בו נשמה ונפש מצד של השכינה
העליונה והתחתונה, ומה היתה תוספת
על הרוח? זו החכמה מאדם הראשון.
אמר רבי יוסי שמעתי ששלשת
הרבויים הללו הם שלש הטפות שנזרקו
מהמת הנסתר של כל הנסתרים, ואלו
הם שלשה גלגולים, ואלו שלש הטפות,
שמעתי שהן כנגד שלש נשים שנאמר

דְּנַחִית בְּהוֹן (דא יה"ו) מִסְטָרָא דְחֻכְמָה עֲלָאָה.

וְלִקְבַל תְּלַת טַפִּין אֲלִין תְּקִינֵי תְּלַת מִצּוֹת
 בְּפֶסַח, חַד (דף קי ע"א) מִצָּה דְלְעִילָא לְבָרְכָא
 בַּהּ הַמוֹצֵיא, תְּנִינָא לָחֵם מִשְׁנָה, תְּלִיתָאָה לָחֵם
 עוֹנֵי בְּלָא מְלַחָא, דְּהָא אֲתָמַר (ויקרא ב יג) עַל כָּל
 קֶרְבֶּנְךָ תִּקְרִיב מֶלַח, בְּגִין דְּאִיהִי מִצָּה פְּרוּסָה,
 בְּגוּזָא (דניאל ה כח) דְּפָרִים פְּרִיסַת מְלֻכּוּתְךָ, עַד דְּתֵהָא
 שְׁלִימָה לָא צָרִיךְ לְקַרְבָּא עֲלָהּ מֶלַח, דְּאִיהוּ חַל"ם,
 וּמְאִי נִיהוּ חַל"ם אֲמַצְעֵי (דבְּלָהוּ תְּלַת), תְּלַת טַפִּין
 עֲלָאִין אֵינּוּן סְגוּלְתָא, דְּתִלְיִין מְמוּחָא סְתִימָא
 עֲתִיקָא דְעֲתִיקוֹן.

תְּלַת טַפִּין אֲזִדְרִיקוּ בְּגוּלְגֻלְתָּא מְמוּחָא תְּנִינָא
 וְאֵינּוּן סְגוּ"ל, בְּאֵן אֲזִדְרִיקוּ, בְּתַרִי סְמְכֵי
 קְשׁוּט וּבְרִית, דְּאֵינּוּן לְקַבְּלֵיהוּ נַח שֵׁם וַיְפַת, נַח

לשון הקודש

לְהַקְרִיב עֲלֶיהָ מֶלַח, שֶׁהוּא חַל"ם, וּמַה
 הוּא חַל"ם? שֶׁהוּא אֲמַצְעֵי (של כל השלש).
 שְׁלֹשׁ הַטְּפוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת הֵן סְגוּלְתָא,
 שְׁתַּלּוּיּוֹת מֵהַמַּח הַנִּסְתָּר הָעֲתִיק שֶׁל
 הָעֲתִיקִים.

שְׁלֹשׁ טְפוֹת נִזְרְקוּ בְּגוּלְגֻלְתָּא מִן הַמַּח
 הַשְּׁנִי, וְהֵן סְגוּ"ל, אֵיפֹה נִזְרְקוּ? בְּשָׁנֵי
 עַמּוּדֵי אֲמַת וּבְרִית, שֶׁהֵם בְּנִגְדָא נַח שֵׁם
 וַיְפַת. נַח נִזְרַק בְּצַדִּיק, זֶהוּ שְׁפָתוֹב נַח

גְּלוּגֻלִים, וּמֵאַיִזָּה מְקוֹם נִזְרְקוּ? מֵאוֹתוֹ
 שֶׁיֵּרֵד בָּהֶם (ע"ה יח"ו) מִצַּד הַחֻכְמָה הָעֲלִיוֹנָה.
 וּבְנִגְדָא שְׁלֹשׁ הַטְּפוֹת הִלְלוּ תְּקִינֵי שְׁלֹשׁ
 מִצּוֹת בְּפֶסַח, אַחַת הַמִּצָּה שְׁלֹמְעֵלָה
 לְבָרֵךְ בַּהּ הַמוֹצֵיא, הַשְּׁנִיָּה לָחֵם מִשְׁנָה,
 הַשְּׁלִישִׁית לָחֵם עֲנֵי בְּלֵי מֶלַח, שֶׁהִרִי
 נֶאֱמַר עַל קֶרְבֶּנְךָ תִּקְרִיב מֶלַח, מִשּׁוּם
 שֶׁהִיא מִצָּה פְּרוּסָה, כְּמוֹ שְׁפּוֹרֶס פְּרִיסַת
 מְלֻכּוּתְךָ, עַד שֶׁתִּהְיֶה שְׁלֵמָה לָא צָרִיךְ

אֶזְדְּרִיק בְּצַדִּיק, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית ו ט) **נַח אִישׁ צַדִּיק, שֵׁם וְנִפְתָּ בְתָרֵי סְמֵי קְשׁוּט, וְעַלֵּייהוּ אֶתְמַר בְּרָא שֵׁית, תְּלַת טַפִּין עֲלָאין דְּאִינוּן סְגוּלַת"א, דְּאֶזְדְּרִיקוּ מְמוּחָא סְתִימָא, אִינוּן קוּצָא דָּאת י' לְעִילָא וְקוּצָא דִילָה לְתַתָּא, וְגוּ בְּאַמְצָעִיתָא דִילָה, מוּחָא דְּאֶזְדְּרִיקוּ תְּלַת טַפִּין אֲלִין מִינָה, אִיהִי י' וְדָא י' דְּאִיהִי לְעִילָא מֵאָת א, י' לְתַתָּא מִן א מוּחָא תְּנִינָא, וְתְּלַת טַפִּין דְּאֶזְדְּרִיקוּ מִינָה אִינוּן סְגוּ"ל, תְּלַת טַפִּין דְּאָדָם קְדָמָא דְּאִינוּן תְּלַת גְּלֻגּוּלִים, וְתְּלַת דְּאָדָם תְּנִינָא תְּלַת גְּלֻגּוּלִין.**

מֵאן אָדָם עֲלָאָה וְאָדָם תְּנִינָא, אָלָא (משלי ל ד) מַה שְּׁמוֹ וּמַה שְּׁם בְּנוֹ, מַה שְּׁמוֹ אָדָם עֲלָאָה, מַה שְּׁם בְּנוֹ אָדָם תְּתָאָה, וְתַרְוֵיהוּ אֶתְרַמִּיזוּ בְּהֵוָא קְרָא דְּאָמַר מוֹשֶׁה, (שמות ג יג) וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מָה אָמַר, תְּלַת טַפִּין חַד אֹפְהָ בְּמוּחָא

לשון הקודש

שְׁנֹרְקוּ מִמְּנָה הֵן סְגוּ"ל, שְׁלֹשׁ הַטְּפוֹת שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה גְּלֻגּוּלִים, וְשְׁלֹשׁ שֶׁל הָאָדָם הַשְּׁנִי שְׁלֹשָׁה גְּלֻגּוּלִים. מִי הָאָדָם הָעֲלִיזוֹן וְהָאָדָם הַשְּׁנִי? אָלָא מַה שְּׁמוֹ וּמַה שְּׁם בְּנוֹ. מַה שְּׁמוֹ? אָדָם עֲלִיזוֹן, מַה שְּׁם בְּנוֹ? אָדָם תְּחַתּוֹן, וְשְׁנֵיהֶם נְרַמְזוּ בְּאוֹתוֹ פְּסוּק שְׂאָמַר מוֹשֶׁה, וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מָה אָמַר? שְׁלֹשׁ טְפוֹת, אַחַת

אִישׁ צַדִּיק, שֵׁם וְנִפְתָּ בְּשְׁנֵי עַמּוּדֵי אֶמֶת, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר בְּרָא שֵׁית. שְׁלֹשׁ טְפוֹת עֲלִיוֹנוֹת שֶׁהֵן סְגוּלַת"א, שְׁנֹרְקוּ מֵהַמַּחַ הַנִּסְתָּר, הֵן הַקּוּץ שֶׁל הָאוֹת י' לְמַעְלָה, וְהַקּוּץ שֶׁלָּהּ לְמַטָּה, וְהֵן בְּאַמְצָעִיתָהּ, הַמַּח שְׁנֹרְקוּ שְׁלֹשׁ הַטְּפוֹת הַלְלוּ מִמְּנָה, הוּא י', וְזוֹ י' שֶׁהִיא מַעַל לְאוֹת א, י' לְמַטָּה מִן א – הַמַּח הַשְּׁנִי, וְשְׁלֹשׁ הַטְּפוֹת

דַּאִיהוּ לְקַבֵּל יְמִינָא, דַּאִיהוּ אוֹפָה דַּאִיהוּ שֵׁר
הָאוֹפִים, וְחַד עוֹרְכַת דָּא מוֹחָא דַּאִיהוּ מִפְטָרָא
דְּשִׁמְאֵלָא, דַּאֲתִמַּר בָּהּ (משלי ט ב) אַף עֲרֻכָּה שְׁלַחְנָה,
וְהָא אוֹקְמוּהוּ שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן לְקַבֵּל לְבָא, וְחַד
מְקַטְפַת לְקַבֵּל מוֹחָא דַּאִיהוּ לְאַחֹרָא כְּלַפֵּי כְּתָף,
וְלְקַבֵּל אֵילִין תְּלַת טַפִּין אֵינּוֹן תְּלַת יוֹדִין דַּאֵינּוֹן
בְּיוֹד ה"י וְאוֹ ה"י, דְּמַעֲיָדִין עַל עֵלְת כָּל הָעֵלּוֹת,
דְּעֵלִיָּה אֲתִמַּר (ישעיה מד ו) אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים, דַּאִיהוּ רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים.

וּמִשִּׁית תְּקוּנִין אֵלִין בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרִידָּה הוּא
לְמַבְרֵי לְשֵׁת, לְמַהֲוֵי שְׁמִיָּה שִׁית, לְמַהֲוֵי
בִּיה תְּלַת גְּלֻגּוּלִין דְּאָדָם וְתְלַת דְּהֶבֶל, אֶלָּא
דְּפֶרַח י' מִשֵּׁת דַּאִיהוּ נְקוּדָה אֶבְן שְׁתִּיָּה דְּמַתְּמָן
הוֹשְׁתַת עֵלְמָא.

לשון הקודש

אופה במח שהוא בנגד ימין, שהוא האופה, שהוא שר האופים, ואחת עורכת זה המח, שהוא מצד השמאל, שנמר בה אף ערכה שלחנה, והרי פרשוהו שלחן בצפון בנגד הלב, ואחת מקטפת בנגד המח, שהוא לאחור כלפי הכתף, ובנגד שלש הטפות הללו הם שלש יודים, שהם ביו"ד ה"י וא"ו ה"י, ומששת התקונים הללו רצה הקדוש ברוך הוא לברא את שתי שיהיה שמו שית, שיהיו בו שלשה גלגולים של אדם ושלשה של הבל, אלא שפרחה י' משת,

וּבְהַאי י' חב יוסף, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית מט כד)
 וּתְשֵׁב בְּאִתְּנָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרוּעֵי יָדָיו,
 מֵאֵי וַיִּפְּזוּ, דְּאִזְדְּרִיקַת טִיפְּהָ דְּאִיהִי י' בֵּין עֵשֶׂר
 אֶצְבָּעָאן, וְאַתְּפְּלִיגַת לְעֵשֶׂר נִיצוּצִין דְּאִזְדְּרִיקוּ
 מִקִּשְׁתָּ דְּאִיהוּ בְּרִית, וּבְאֵן אַתְרֵי אִזְדְּרִיקוּ בְּעֵשְׂרָה
 הַרוּגֵי מַלְכוּת, אָמַר לֵיה, וְהָא שְׂמַעְנָא דְּעֵשְׂרָה
 הַרוּגֵי מַלְכוּת בְּנֵי יַעֲקֹב הוּוּ, אָמַר לֵיה תַּם וְשָׁלוֹם,
 אֶלָּא בְּדִיוֹקְנֵיהוּ הוּוּ.

אָמַר לֵיה וּמָאן גָּרִים דְּאִזְדְּרִיקוּ תַּמָּן, אָמַר לֵיה
 דִּיוֹקְנָא דְּאִבּוּהָ דְּאִזְדְּמֵן לְגַבִּיהָ, דִּיהוּהָ
 דִּיוֹקְנָא דְּאָדָם קְדָמָא, דָּא גָּרִים דְּאִזְדְּרִיקוּ לֹון,
 וְנַעֲזַן צְפָרְנֵי בְּקַרְקַע וּבְרַח גְּרַמִּיהָ, וְלֹא אִזְדְּרִיקוּ
 (בְּהֵיא זִוְנָה, דְּאֵי לֹאוּ דְּאַתְּחִזִּיאַת לֵיה דִּיוֹקְנָא דְּאִבּוּהָ לֹא הוּוּ אִזְדְּרִיקוּ
 הָכִי, וְדִיוֹקְנָא דְּאִבּוּהָ גָּרִים דִּיהֵיא טְפָה וַיִּנָּס וַיֵּצֵא חַחוּצָה, וְלֹאוּ

לשון הקודש

היו בני יעקב? אמר לו: תם ושלום, אלא
 בדמותם היו.

אמר לו, ומי גרם שגזרוקו לשם? אמר
 לו, דמות אביו שהודמנה אליו, שהיתה
 בדמותו של אדם הראשון, זה גרם
 שגזרוקו להו, ונעזן צפרניו בקרקע
 והברית את עצמו, ולא גזרוקו (באותה הזונה,
 שאם לא שגאתה לו דמות אביו, לא היו נזרקות כן, ודמות אביו
 גרמה שאותה הטפה וינס ויצא החוצה, ולא בעברה, ובשכר וינס)

שהיא נקדה, אכן שתייה, שמשם השתת
 העולם.

ובי' הוּוּ חָטָא יוֹסֵף, זְהוּ שְׁכַתּוּב וּתְשֵׁב
 בְּאִתְּנָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרוּעֵי יָדָיו. מַה זֶה
 וַיִּפְּזוּ? שְׁגִזְרָקָה הַטְּפָה שֶׁהִיא י' בֵּין עֵשֶׂר
 אֶצְבָּעוֹת וְנִחְלַקְהָ לְעֵשְׂרָה נִיצוּצוֹת
 שְׁגִזְרָקוּ מִהַקִּשְׁתָּ, שֶׁהִיא הַבְּרִית, וּבְאִיזָה
 מְקוֹם גִּזְרָקוּ? בְּעֵשְׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת. אָמַר
 לוּ, וְהֵרִי שְׂמַעְתִּי שֶׁעֵשְׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת

בעבירה, ובשכר ויגנס), (נ"א בְּהַאי זִוְנָה, דְּאִי הָוֵה זְרִיק לֹוֹן בְּהַאי זִוְנָה,
 הוּוּ יִשְׂרָאֵל טְבָעִין בְּיַמָּא, וְלֹאוּ לְמַגְנָא אוּקְמוּהָ קְדָמָאִין, בְּשֹׁכֵר וַיְנֹס).
 (דף קי ע"ב) הַיָּם רָאָה וַיְנֹס (תהלים קיד ג), וְאִי לָא, לָא הוּוּ
 נִפְקִין יִשְׂרָאֵל מִן יַמָּא, וְאִיהוּ קַבִּיל עֲזַנְשִׁיָּה בְּאֵלִין
 עֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת, דְּהוּוּ עֲתִידִין לְמִיפְקַ מִיְנִיהָ
 עֲשָׂרָה שְׁבַטִין, וּבְגִין דָּא הוּוּ עֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת
 בְּגִוּוֹנָא דְעֲשָׂרָה שְׁבַטִין דְּהוּוּ עֲתִידִין לְמִיפְקַ מִיְנִיהָ,
 וְהוּוּ חֲשְׁבִין חֲבָרִיא דְעֲשָׂרָה בְּנֵי יַעֲקֹב הוּוּ.

אָמַר לִיָּה אִם בֵּן מָאן יְהִיב רְזָא דָּא בְּשֵׁת, (אָמַר
 לִיָּה נִשְׁמַתְהוּן דְּצַדִּיקָא אַתְּבְּרִיאן קָדָם דְּאַתְּבְּרִי עֲלֵמָא בְּמָה
 דְּאוּקְמוּהָ קְדָמָאִין), (נ"א כמ"ש בְּרֵאשִׁית, אִין רֵאשִׁית אֵלָא נִשְׁמָה, וכו'
 ע"י לקמן קיב ע"א), אָמַר לִיָּה בְּגִין דָּא אָמַר קָרָא (ישעיה
 מו י) מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וּבְגִין דָּא שֵׁת אִיהוּ
 סִינֵימָא דְאַתְוּוֹן, וּמִינֵיהּוּ אֲשֶׁתְּמוֹדְעָאן רִישָׁא
 דְאַתְוּוֹן דְּאִיהוּ א"ב בְּאִתְ ב"ש, וְעוֹד שֵׁת, ש' דִּילִיָּה

לשון הקודש

החברים שעשורה בני יעקב היו.
אָמַר לו, אִם בֵּן, מִי גִתָּן סוּד זֶה בְּשֵׁת?
 (אָמַר לו, נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים נִבְּרָאוּ קִדְם שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם, כְּמוֹ
 שְׁבָאֲרוּהָ הָרֵאשׁוֹנִים) (כמ"ש בְּרֵאשִׁית, אִין רֵאשִׁית אֵלָא נִשְׁמָה,
 וכו' ע"ן לקמן קיב ע"א). אָמַר לו, בְּגִלְלָל זֶה אָמַר
 הַכְּתוּב מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וּמִשׁוּם
 זֶה שֵׁת הוּוּ סִינֵים הָאוֹתִיּוֹת, וּמִקָּדָם
 נִדְּעִים רֵאשׁ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהוּוּ א"ב בְּאִתְ

(בזונה הוּוּ. שאם הָיָה זורק אותן בזונה הוּוּ, הָיָה יִשְׂרָאֵל טוֹבָעִים
 בָּיָם, וְלֹא לְחִנָּם בְּאֲרוּהָ הַקְּדָמוֹנִים, בְּשֹׁכֵר וַיְנֹס) — הַיָּם רָאָה
 וַיְנֹס, וְאִם לָא, לָא הָיָה יוֹצְאִים יִשְׂרָאֵל מִן
 הַיָּם, וְהוּוּ קַבִּיל עֲנָשׁוּ בְּאֵלוּ עֲשָׂרָה הַרוּגֵי
 הַמַּלְכוּת, שְׁהָיָה עֲתִידִים לְצֵאת מִמֶּנּוּ
 עֲשָׂרָה שְׁבַטִים, וּמִשׁוּם זֶה הָיָה עֲשָׂרָה
 הַרוּגֵי מַלְכוּת כְּמוֹ שְׁעֲשֶׂרֶת הַשְּׁבַטִים
 שְׁהָיָה עֲתִידִים לְצֵאת מִמֶּנּוּ, וְהָיָה חוֹשְׁבִים

אינון תלת ענפי אילנא לעילא, ואיהי שרש לתתא,
ואחזי בהון תלת גלגולין לעילא, ותלת לתתא.

ת' תפארת [ש'] שלום, כליל שית סמרון, ודא
דרגא דמשה, כליל תלת אבהן ותלת דרגין
תחותיהו, ואינון גלגולא דאדם, שית אנוש הכל,
נח שם יפת, ומשת ואנוש אתיחסו כל דרין, הדא
הוא דכתיב (בראשית ד כו) אז הוהל לקרא בשם יהו"ה,
אז ההוא דאתמר ביה (שמות ב י) (כי מן המים משיתהו), אז
הוהל למיתי בגלגולא, ההוא דאתמר ביה (שם טו א)
אז ישיר משה.

ובגין דא שית מתמן הושפת עלמא, ובגין דא פי
שית לי אלהי"ם זרע אחר תחת הכל, (בראשית
ד כה) דאתמר ביה בשגם זה הכל, ואיוב עליה אמר
(איוב לח לו) מי שית בטוחות חכמה, חכמה מי"ם

לשון הקודש

זהו שכתוב אז הוהל לקרא בשם יהו"ה,
אז, אותו שנאמר בו (כי מן המים משיתהו), אז
הוהל לבא בגלגול אותו שנאמר בו אז
ישיר משה.

ומשום זה שית, משם השפת העולם,
ומשום זה פי שית לי אלהי"ם זרע אחר
תחת הכל, שנאמר בו בשגם זה הכל,
ואיוב אמר עליו מי שית בטוחות חכמה.
חכמה - מי"ם עליונים, משם נמשך,

ב"ש, ועוד שית, הש' שלו הם שלשת
ענפי האילן למעלה, והיא השרש למטה,
והראה בהם שלשה גלגולים למעלה
ושלשה למטה.

ת' תפארת (ש) שלום, כולל ששה
צדדים, וזו דרגת משה, כולל שלשה
אבות, ושלש דרגות תחתיהן, והם
הגלגול של אדם, שית אנוש הכל נח שם
יפת, ומשת ואנוש התיחסו כל הדורות,

עליונים, מתמן אתמשד, ובגין דא כי מן המים
משיתהו, ש תלת אבהן, ודא מ"ש מן משה, ה'
שכינתא תתאה, הכל ה' ל"ב.

וכפל שמייה תרין זמנין משה משה (שמות ג ד),
לאחדא בתרין ההי"ן ה' עלאה ה' תתאה,
ולאחדא בתלת ענפין ובתלת שרשין דאינון שית,
תרי זמנין מ"ה ממושה איהו אחוי רוא (משלי ל ד) מה
שמו ומה שם בנו, דבתלת אבהן אתלפש מ"ה
דלעילא, ובתלת דרגין דלתתא מ"ה דלתתא,
ומשה כליל תרוייהו, איהו מרפכתא שלימתא
עלאה ותתאה, בגוונא דא ש מן משה תלת אבהן,
דאתמר בה (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין ופני
שור ופני נשר וכו', מ"ה דמשה ודמות פניהם פני
אד"ם, ובגין דאיהו מרפכה לעילא ותתא, אמר
(שמות ג יג) ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם,

לשון הקודש

שם בנו, שבשלושת האבות התלפש מ"ה
שלמעלה, ומשלוש הדרגות שלמטה מ"ה
שלמטה, ומשה כולל את שניהם, הוא
מרפכה שלמה עליונה ותחתונה, כמו זה
ש מן משה, שלש האבות, שנאמר בה
ופני אריה אל הימין ופני שור ופני נשר
כו', מ"ה של משה ודמות פניהם פני
אד"ם, ומשום שהוא מרפכה למעלה

ומשום זה כי מן המים משיתהו, ש
שלושת האבות, וזה מ"ש מן משה, ה'
שכינה התחתונה, הכל ה' ל"ב.
וכפל שמו פעמים משה משה, לאחו
בשני ההי"ן, הה' העליונה והה'
התחתונה, ולאחו בשלושה ענפים
ובשלושה שרשים שהם שש, פעמים מ"ה
ממשה, הוא מראה הסוד מה שמו מה

אֲדַהֲבִי הָא רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יוֹדָאי וְרַבִּי יְהוּדָה
 וּשְׂאֵר חַבְרָיִיא קֶאָתוּ, אָמַר לְהוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּמַאי
 עֲסָקִיתוּ, אָמְרוּ לֵיה שְׁמַעְנָא בְּךָ וְאַתִּינָא לְגַבְךָ,
 דְּשְׂאִילָנָא עֲלֶיךָ לְכָל חַבְרָיִיא וְלֹא אֲשַׁכְחָנָא מָאן
 דְּאוֹדַע לָן מִינְךָ, עַד דְּאֶעְרַעְנָא בְּרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי
 אֶלְעָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר דְּהוּוּ מִתְעַסְקוֹן בְּרֹזָא דְהַבֵּל
 בְּכָל גְּלַגּוּלִין דִּילֵיהּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדָאי עוֹבְדָא דְּצַדִּיקָיָא לְעִילָא
 תְּלִיא, וְתַמָּן אֲשַׁתְּמוּדַע כְּלָא, וְאַתְעָרוּתָא
 דְּלַתְתָּא גְרִים אֲתַעָרוּתָא דְּלְעִילָא, בְּוֹדָאי רֹזָא
 דְּגְלַגּוּלָא בְּאַתֵּר חַד אִיהוּ, וְכָל גְּלַגּוּלִים אֵינּוּן
 בְּגִוּוּנָא דְּגְלַגּוּלִים דְּסִלְקִין וְנַחְתִּין, וְגִלְגַּל חַד אִיהוּ
 קְבוּעַ בְּאַמְצַעִיתָא בִּינֵיהוּ, וְאִיהוּ לָא מִתְנַעֲנַעָא
 הָכָא וְהָכָא.

לשון הקודש

גלגוליו.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: וְדָאי שְׁמַעְשָׂה
 הַצַּדִּיקִים תְּלוּי לְמַעְלָה, וְשֵׁם הַבֵּל נֹדַע,
 וְהַתְעוּרָרוּת שְׁלִמְטָה גּוֹרְמַת
 לְהַתְעוּרָרוּת שְׁלִמְעָלָה, בְּוֹדָאי שְׁסוּד
 הַגְּלַגּוּל הוּא בְּמָקוֹם אֶחָד, וְכָל הַגְּלַגּוּלִים
 הֵם כְּמוֹ הַגְּלַגּוּלִים שְׁעוּלִים וְיֹוֹרְדִים, וְגִלְגַּל
 אֶחָד הוּא קְבוּעַ בְּאַמְצַע בִּינֵיהֶם, וְהוּא
 לֹא מִתְנַעֲנַע לְכָאן וּלְכָאן.

וְלִמְטָה, אָמַר וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מַה אָמַר
 אֲלֵיהֶם. בִּינֵיהֶם הָרִי רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי
 יוֹדָאי וְרַבִּי יְהוּדָה וּשְׂאֵר הַחֲבָרִים בָּאוּ.
 אָמַר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּמַה עֲסָקְתֶּם?
 אָמְרוּ לוֹ: שְׁמַעְנָנו עֲלֶיךָ וּבָאנוּ אֲלֶיךָ,
 שְׂשִׂאלָנוּ עֲלֶיךָ אֵת כָּל הַחֲבָרִים וְלֹא
 מְצָאנוּ מִי שְׁמוּדִיעַ לָנוּ עֲלֶיךָ, עַד שְׁפָגְשָׁנוּ
 אֵת רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֶלְעָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
 שְׁהִיוּ מִתְעַסְקִים בְּסוּד שֶׁל הַבֵּל בְּכָל

וְרָא דְמַלְכָּה הָא אוֹקְמוּנָה, (קהלת א ד) דוֹר הַלְךְ וְדוֹר
בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עִמָּדַת, דְּאִיהִי קְבִיעָא
בִּינֵיהוּ (פְּגוּנָא דָא, נֶפֶשׁ אִיהוּ בְּקִבְעוּ דְגוּפָא, וְרוּחָא סְלָקָא וְנַחְתָּא
בְּגוּפָא וּמִתְפַּשְׁטָא בְּכָל וְרִידֵי דְלֵבָא, כְּבָר אֲמַרְנָא דְגַלְגּוּלִים אֵינּוּן
פְּגוּנָא דְגַלְגּוּלִים דְּסֻלְקִין וְנַחְתִּין בְּגַלְגּוּל חַד), פְּגוּנָא דָא נֶפֶשׁ
אִיהִי בְּקִבְעוּ דְגוּפָא, וְרוּחָא נַחְתָּא וְסְלָקָא בְּגוּפָא,
וּמִתְפַּשְׁטָא בְּכָל וְרִידֵי דְלֵבָא דְמִתְנַעֲנְעִין, הֲדָא הוּא
דְּכְתִיב (יחזקאל א כ) אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה חָרוּחַ לְלַכְת
יִלְכוּ, אֲבָל נֶפֶשׁא קְבִיעָא בְּלֵבָא, פְּאֲתָתָא דְּאִיהִי
קְבִיעָא בְּבִיתָא, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (תהלים קיג ט) מוֹשִׁיבֵי
עֲקֻרַת הַבַּיִת, וּבַעֲלָה (בראשית ח ז) וַיֵּצֵא יְצוּא וְשׁוֹב, הָכִי
דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, דָּא עִמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, אִיהוּ
אֲזִיל וְאֲתִי בְּגַלְגּוּלָא, אֲבָל שְׂכִינְתָּא לְעוֹלָם עוֹמָדַת,
אִיהִי לָא אֲזִילָא בְּגַלְגּוּלָא, וְלָא אֲתַרְכִּיבַת פְּאֲתַר
אַחְרָא, וּבְגִין (דף קיא ע"א) דָּא אֲתַמַּר בְּהָ, (תהלים קכח ג)

לשון הקודש

וְסוּד הַדְּבָר הַרִי פְּרִשׁוּהָ, דוֹר הַלְךְ וְדוֹר
 בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עִמָּדַת, שְׁהִיא קְבועָה
 בִּינֵיהֶם (כְּמוֹ זֶה, הַנֶּפֶשׁ הִיא בְּקִבְעוּת שֶׁל הַגּוּף, וְהָרוּחַ עוֹלָה
 וְיורֵד בְּגוֹף וּמִתְפַּשְׁטָת בְּכָל וְרִידֵי הַלֵּב, כְּבָר אֲמַרְנּוּ שֶׁהַגַּלְגּוּלִים
 חֵם כְּמוֹ הַגַּלִּים שְׁעוֹלִים וְיורֵדִים בְּגַלְגּוּל אַחֵר), כְּמוֹ זֶה
 הַנֶּפֶשׁ הִיא בְּקִבְעוּת בְּגוּפָא, וְהָרוּחַ יורֵדַת
 וְעוֹלָה בְּגוּפָא, וּמִתְפַּשְׁטָת בְּכָל וְרִידֵי הַלֵּב
 שְׂמִתְנַעֲנְעִים, זֶהוּ שְׂכִתּוֹב אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה

שְׂמָה חָרוּחַ לְלַכְת יִלְכוּ, אֲבָל הַנֶּפֶשׁ
 קְבועָה בְּלֵב פְּאֲשָׁה שְׁהִיא קְבועָה בְּבִית,
 זֶהוּ שְׂכִתּוֹב מוֹשִׁיבֵי עֲקֻרַת הַבַּיִת, וּבַעֲלָה
 וַיֵּצֵא יְצוּא וְשׁוֹב, כֵּן דוֹר הַלְךְ וְדוֹר בָּא,
 זֶה הָעִמּוּד הָאֲמַצְעִי, הוּא הוֹלֵךְ וְכָא
 בְּגַלְגּוּל, אֲבָל הַשְׂכִּינָה לְעוֹלָם עִמָּדַת,
 הִיא לָא הוֹלְכַת בְּגַלְגּוּל וְלָא מְרַכְבַּת
 בְּמָקוֹם אַחֵר, וּמִשּׁוֹם זֶה נֶאֱמַר בְּהָ אֲשִׁתְּךָ

אֶשְׁתַּדְּ כַגְפֵן פְּרִיָה, מַה גִּפְּן לֹא קַבִּילַת הֶרְפָּכָה
מִמִּין אַחֲרָא מִכָּל אֵילָנָא דְעֵלְמָא, הָכִי שְׂכִינְתָא לֹא
קַבִּילַת עֲלֵיהּ הֶרְפָּכָה אַחֲרָא בְעֵלְמָא אֱלֹא מִבְעֻלָּהּ.

קָמּוּ כְּלָהּוּ חֲבֵרֵיא וְאֶשְׁתַּטְּחוּ קַמִּיָּה, וְאָמְרוּ אֱלוֹ
לֹא אֶתִינָא לְעֵלְמָא אֱלֹא לְמִשְׁמַע דָּא דִּי,
פְּתַח וְאָמַר וְזֵרַח הַשְּׁמֶשׁ וּבֹא הַשְּׁמֶשׁ (קהלת א ה), וְזֵרַח
הַשְּׁמֶשׁ דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, דְּאִיְהוּ מִשָּׁה
בְּדִיוֹקְנֵיָהּ, וְזֵרַח הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים לג ב) יְהוֹ"ה
מִסִּינֵי בָּא וְזֵרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ, וּבֹא הַשְּׁמֶשׁ כִּד
אֶתְפַּנֵּישׁ מִשָּׁה, וְעַם כָּל דָּא דְאֶתְפַּנֵּישׁ אֶל מְקוֹמוֹ
שׁוֹאֵף זֵרַח הוּא שָׁם, וְדָא יְהוֹשֻׁעַ דְּהוּא כְּגוּוֹנָא
דְּסִיְהָרָא דְאִיְהִי שְׂכִינְתָא.

וְעוֹד וְזֵרַח הַשְּׁמֶשׁ דָּא מִשָּׁה, כִּד יִיתִי בְּגִלְגּוּלָא
בְּצַדִּיק גָּמּוֹר, וְכִד לֹא אִיְהוּ בְּצַדִּיק גָּמּוֹר

לשון הקודש

הָאִמְצָעִי, שֶׁהוּא מִשָּׁה בְּדַמּוּתוֹ. וְזֵרַח, זֶהוּ
שְׂפָתַיב יְהוֹ"ה מִסִּינֵי בָּא וְזֵרַח מִשְׁעִיר
לָמוֹ. וּבֹא הַשְּׁמֶשׁ, כְּשֶׁהִתְכַּנֵּס מִשָּׁה, וְעַם
כָּל זֶה, שֶׁהִתְכַּנֵּס אֶל מְקוֹמוֹ, שׁוֹאֵף זֵרַח
הוּא שָׁם, וְזֶה יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהָיָה כְּמוֹ הַלְּבָנָה,
שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה.

וְעוֹד, וְזֵרַח הַשְּׁמֶשׁ זֶה מִשָּׁה, כְּשֶׁיִּבְא
בְּגִלְגּוֹל בְּצַדִּיק גָּמּוֹר, וְכִשֶּׁהוּא לֹא בְּצַדִּיק

כַּגְפֵן פְּרִיָה, מַה גִּפְּן לֹא מְקַבֵּל עֲלֵיהּ
הֶרְפָּכָה מִמִּין אַחֲרֵי מִכָּל עֵץ שֶׁבְעוֹלָם, כִּד
הַשְּׂכִינָה לֹא מְקַבֵּל עֲלֵיהּ הֶרְפָּכָה
אַחֲרֵי בְעוֹלָם אֱלֹא מִבְעֻלָּהּ.

קָמּוּ כָּל הַחֲבֵרִים וְהִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו
וְאָמְרוּ: אֱלוֹ לֹא בָּאנוּ לְעוֹלָם אֱלֹא לְשִׁמְעַ
אֶת זֶה - דִּי. פְּתַח וְאָמַר: וְזֵרַח הַשְּׁמֶשׁ
וּבֹא הַשְּׁמֶשׁ, וְזֵרַח הַשְּׁמֶשׁ זֶה הָעֲמוּד